

hovedet at kunne komme til Amerika, var han for Alvor begyndt at tænke paa at udnytte sit Bekendtskab med den gale Baronesse Adlersborg, der jo havde tilbudt ham enhver Støtte. Han sagde til sig selv, at han maatte have frit Spil nu. Det kunde i Øjeblikket paa mange Maader blive af den største Betydning for ham at kunne raade over en anselig Pengesum; og Baronessen havde jo endog talt om at ville sælge en af sine Gaarde til Fordel for hans Fremtid.

Foreløbig indskrænkede han sig dog til at meddele hende med et Par Ord, at han var kommen hjem, hvilket han havde maattet love hende ved Afskeden i Italien. Han modtog straks en ottesidig Svarskrivelse, hvori hun i overspændte Udtryk mindede ham om det andet Løfte, han ved samme Lejlighed havde gjort, nemlig, at han efter sin Hjemkomst vilde besøge hende og Søsteren paa Kærsholm, hvor de endnu begge opholdt sig og agtede at tilbringe Sommeren. Hofjægermesterinden havde i et Par tilføjede Linjer elskværdigt gentaget Indbydelsen paa sin Mands og egne Vegne.

Per talte foreløbig slet ikke til Jakobe om denne Brevveksling, som han heller ikke endnu havde fortsat. Paa Grund af dens skjulte Formaal følte han sig noget ilde ved den. Han kunde stadig ikke komme bort fra, at det Herredømme, han — ganske vist oprindelig uden